

[51] Over dergelijke problemen verschillen Diogenes van Babylon, een belangrijk en gezaghebbend stoïcijn, en zijn leerling Antipater, een zeer scherpzinnig man, gewoonlijk van mening. Volgens Antipater moet men alles bekend maken, en mag er dus geen enkel detail zijn dat de verkoper wel, en de koper niet kent. Diogenes is van mening dat de verkoper, overeenkomstig het burgerlijk recht, eventuele fouten moet bekend maken, niemand mag bedriegen, en vermits hij goederen te koop aanbiedt, dat zo voordelig mogelijk mag doen. (...)

[52] Hiertegenover staat Antipaters opvatting: “Wat zeg je? Je moet de belangen van de mensen behartigen en de gemeenschap dienen. Met die wet ben je geboren en zo luiden de natuurlijke voorschriften die je moet gehoorzamen en volgen. Wat dus voordelig is voor jou, is het ook voor de gemeenschap en vice versa. Zal jij voor de mensen verborgen houden welk voordeel en welke overvloed er voor hen in zit?” Misschien zal Diogenes antwoorden: “Er bestaat een verschil tussen verbergen en verzwijgen. Als ik je nu niets zeg over de natuur van de goden en over het hoogste goed, theorieën die je nuttiger zouden zijn dan het kennen van de lage tarweprijs, betekent dat niet dat ik je iets verberg. Niet elk detail dat je nuttig is, moet ik je meedelen”. [53] “Dat is wel je plicht, als je bedenkt dat de natuur de mensen in een gemeenschap verbonden heeft”. – “Ik houd rekening met die gemeenschap”, zal het antwoord zijn, “maar die band is toch niet zo belangrijk dat er geen plaats meer zou zijn voor privaat bezit? Anders mag men zelfs niets verkopen, maar moet men het gratis wegschenken.”

[Marcus Tullius Cicero, *De plichten. Leefregels gebaseerd op het Stoïcisme*. Vertaald, ingeleid en van aantekeningen voorzien door Jef Ector, Leuven/Amersfoort (1984), pp. 129-130]